

nelserne i dag, og dermed har man også et ansvar for at skabe nogle skoler, der fungerer som gode rammer for uddannelsen af vore unge.

Arbejdsmarkedets parter har også et kolossalt ansvar for at være med til at udvikle nogle nye uddannelser, som appellerer til de unge, først og fremmest den tredjedel af de unge, der aldrig får nogen erhvervsuddannelse.

Erhvervsskolerne er gode, men de er ikke gode nok, og netop dette forhold er grunden til, at regeringen ikke bare i år, men også i tidligere samlinger har bevilget ekstra midler. Samtidig har regeringen i forbindelse med finanslovforhandlingerne fremsat forslag om forbedringer af tilskuddene til handelsskolerne og de tekniske skoler i 1996. Alt i alt er der, som flere ordførere har gjort opmærksom på, tale om 200 mio. kr., og disse midler skal især bruges til forbedring af første skoleforløb.

I det hele taget er der i regeringens tid taget en række initiativer, som styrker erhvervsskolerne, ikke mindst på det økonomiske område. Dertil kommer nu de nye initiativer, de nye ungdomsuddannelser og den voksen- og efteruddannelsesreform, som vi er i gang med, vil selvfølgelig også betyde, at der kommer nye elever til erhvervsskolerne.

Det betyder ikke, at alle problemer er løst. Personlig vil jeg gerne se på, hvordan det frie udbud af uddannelser virker. Forbedres kvaliteten takket været konkurrencen? Eller udvandes og udsultes de enkelte uddannelser? Det får vi forhåbentlig svar på i forbindelse med de kvalitetsstyringsprojekter, som Undervisningsministeriet har iværksat.

Jeg er optimistisk, når det drejer sig om erhvervsskolernes fremtid, især hvis mange vil trække på samme hammel.

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg vil sige tak på Fremskridtspartiets vegne for denne forespørgselsdebat. Er der noget, der er brug for, så er det netop, at vi tænker på erhvervsskolerne herhjemme.

Nu går man normalt ind for konsensus her i Folketingssalen, så vidt muligt, og jeg må sige – først og fremmest med hensyn til den dagsorden, der er fremsat – at der jo sådan set er frie tøjler i den med hensyn til, hvad der skal ske på området. Der er ikke konkretiseret noget, og derfor siger dagsordenen stort set ikke noget. Jeg er spændt på, om der er nogen, der kan gå imod den. Jeg kan ikke se, hvorfor man skulle

gå imod det her foreliggende dagsordensforslag. Jeg vil sige, at alle partierne måske kunne have været medunderskrivere af dagsordenen. Jeg kan ikke se, at man på nogen måde kan finde argumenter for at stemme imod den.

Vi er tilhængere af, at man tværpolitisk styrker erhvervsskolerne, ingen tvivl om det. Det, vi taler om her, er faktisk – næst efter folkeskolen – noget af det vigtigste inden for skolesystemet i dette land. Hele fundamentet for, at samfundet kan fungere, er et godt erhvervsliv, et så godt erhvervsliv som overhovedet muligt, og derfor bør vi forkæle erhvervslivets skoler, altså de tekniske skoler, handelsskolerne og landbrugs-skolerne, langt mere frem for det system, vi har i dag. Og netop den traditionelle gymnasieuddannelse er i bund og grund forkælet – i modsætning til erhvervsskolesystemet.

Dér, hvor jeg tror at man bør gøre mere, er for selve skolemiljøet, altså bygningsmassen, og det er det, som jeg primært vil tale om i min ordførertale. Det gælder hele skolemiljøet som sådant, herunder som sagt bygningerne. Store, flotte kolosser til de traditionelle gymnasier ser vi rundt omkring i landet, hvorimod de tekniske skoler og handelsskolerne har måttet leje sig ind i forskellige bygninger, det være sig gamle værkstedsbygninger eller fabrikker eller andre bygninger. Miljøvenlige omgivelser i skolemiljøet har erhvervsskolerne aldrig haft råd til, aldrig nogen sinde.

Erhvervsskolernes problem er blandt andet, når man ser statistisk på det, at f.eks. de tekniske skoler og handelsskolerne som helhed er relativt mere omkostningstunge, fordi man her har det, der hedder værksteder. I almindelige skoler er det således, at man jo meget nemt kan beregne arealbehovet ved at gange elevtallet med så og så mange kvadratmeter; men man bør tænke på, at der jo i erhvervsskolerne både skal være et klasselokale, et teorilokale, og derudover også et værksted til eleverne.

Nogle af eleverne på erhvervsskolerne – jeg kunne f.eks. nævne tømrere – fylder som bekendt af gode grunde meget, og det er selvfølgelig, fordi de skal lave f.eks. hustage og alt andet erhvervsrelateret bygningsarbejde i værkstederne. Derfor er det helt klart, at eleverne på de tekniske skoler fylder meget i landskabet, om man så må sige.

Det er jo det, der gør, at bl.a. de tekniske skoler har en kæmpe bygningsmasse, som både vedligeholdelsesmæssigt og på andre områder dræner skolerne fuldstændig økonomisk, så de